

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Εβδομαδιαία Έκδοση της Πανελληνιάς Ορθόδοξης Ενώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018 Νικηφόρου Μάρτυρος, Ρωμανού Όσιου, Μαρκέλλου, Φιλαργίου και Παγκρατίου † Επισκόπων Ιερομαρτύρων, Πέτρου Ιερομάρτυρος ΕΤΟΣ ΝΗ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2199

Μ. Αλέξανδρος και Έλληνικός Πολιτισμός, Ελλάς, ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση

Έν Αγιώ Όρει τῆ 30.1.2018
Αριθμός πρωτ. 69
Ἐξοχώτατον κύριον Προκόπιον Παυλόπουλον Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
«Ο Αλέξανδρος ἔφη πρὸς τὸν Δαρείον: «Οἱ Ὑμέτεροι πρόγονοι ἐβόησαν εἰς Μακεδονίαν καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, κακῶς ἐποίησαν ἡμᾶς, οὐδὲν προηδίκημένοι ἐνὼ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόν κατασταθεὶς καὶ τιμωρήσασθαι βουλόμενος Πέρσας, διέβην εἰς τὴν Ἀσίαν...» (Αρριανός, ΙΙ, 14, 4)
«...τίνος καὶ πηλίκης δεῖ τῆς ἀξιούσης Μακεδόνος, οἱ τὸν πλεῖον τοῦ βίου χρόνον, οὐ παύονται, διαγωνιζόμενοι πρὸς τοὺς βαρβάρους ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀσφαλείας». (Πολύβιος ΙΧ, 34, 1 ἔξ)
Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε,
Τὸ νέον Ἑλληνικὸν Κράτος ἐδημιουργήθη μετὰ τὰς θυσίας τῶν ἠρώων τῆς Ἑλευθερίας, οἱ ὅποιοι ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν ἱστορίαν μας, τὸν πολιτισμὸν μας καὶ τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν πίστιν, Ἑλληνισμὸν καὶ Χριστιανισμὸν, καθόρισαν τὰ νομικά, πολιτιστικά καὶ θρησκευτικὰ ὄρια τοῦ, τὰ ὁποῖα ἀπετύπωσαν εἰς τὸ πρῶτον Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, τὴν βασικὴν φιλοσοφίαν τοῦ ὁποῖου ἐσεβάσθησαν μέχρι σήμερον ἅπασαι αἱ κατὰ καιροὺς Συντακτικαὶ καὶ Αναθεωρητικαὶ Βουλαι τῶν Ἑλλήνων.
Τὸ πολίτευμα μας, ὡς δημοκρατικόν, δίδει τὸ δικαίωμα εἰς ἅπαντας τοὺς πολίτας, ἀπὸ τὸν ἀνώτατον Ἀρχοντα, μέχρι τὸν τελευταῖον πολίτην, νὰ ἐκφράξῃ δημοσίως τὴν γνώμην του, καὶ τοιοῦτοτρόπως συμβάλλει εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν πολιτικῶν ἀποφάσεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, ἐπὶ τὸ λυσιτελεστέρον.
Γ' αὐτὸ ὑπάρχουν ραδιόφωνα, ἐφημερίδες καὶ τηλεοράσεις, αἱ ὁποῖαι, ὅταν δὲν εἶναι ὄργανα μεμονωμένων ἀτόμων ἢ ὁμάδων, ἢ ὀργανωμένων συμφερόντων, συμβάλλουν

Γράφει ὁ Ἱερομόναχος π. Δαμασκηνός, τ. Αρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Κοινότητος Ἁγίου Ὁρους
«Ὑμέων δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλύττεκος ἵχνει βαίνει, / σύμπασιν δ' ὕμιν κοῦφος ἐνεσι νόος» (= χῶρια ὀ καθένας μας ἴδια ἀλεπού, / κι ὅλοι μαζί κουφιόκεφαλάκηδες) (Σόλων). «Ἀρχὴ παιδείσεως ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις» (Σωκράτης).
Τακτικὸν λάθος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου
Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ μέγιστος καὶ τῶν Πολιτικῶν, ἀσκώντας μεγαλόπνοο πολιτικὴ ἐνοποιοῦσε καὶ ἐκπολιτισμοῦ τῆς ἀχανοῦς Αὐτοκρατορίας του, ὑπέπεσε κάποτε σὲ ἕνα Τακτικὸ λάθος.
Ἐμπιστεύθηκε στὸν Σατραπὴ Σατιβαρζάνη τὴν συνείδησιν τῆς διοικήσεως τῆς Ἑπαρχίας, πρὶν τὸν κατεῖχε. Αὐτὸς ὅμως, ὅταν ἀπεμακρύνθη ὁ Ἀλέξανδρος, ἐφώνησε τὴν Μακεδονικὴν φρουρὰ πού εἶχε ἐγκαταστήσει ἐκεῖνον.
Ἀμέσως ὁ Ἀλέξανδρος προσέτρεξε νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ Τακτικὸ λάθος πού εἶχε διαπραξεί, μετὰ τὸ νὰ ἐμπιστευθῆ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἀπάτη «Γεωγραφικοῦ», «Χρονικοῦ», «Ἱστορικοῦ» «Προσδιορισμοῦ» τῶν Σκοπίων

ΤΟ ΑΠΥΘΜΕΝΟΝ «ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ» ΤΗΣ ΣΚΟΤΕΙΝΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ

Μακεδονία ἢ Κοιτίς τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ Παγκοσμίου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ

Τοῦ κ. Ἰωάννου Ν. Καλλιανιώτου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Scranton

Ἡ ἱστορικὴ γνώσις εἶναι ἀναγκαία δι' ἅπαντας τοὺς λαοὺς καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον τῆς γῆς Ἑλλάδας, Ἑλληνογενεῖς καὶ Ἑλληνίζοντες. Ἡ γνώσις αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ἀληθῆς, ἀντικειμενικῆ, ἐπιστημονικῆ καὶ οὐχὶ ἡ τοιαύτη τῆς πλάνης, τῆς παραπληροφόρησεως, τῆς ἐξαπατήσεως καὶ πρὸ παντός τῆς ἐπιβαλλομένης ἀνοήσιας. Ἡ παιδεία μας, ἡ πολιτεία μας, ὁ λαὸς μας καὶ πᾶν ἄπ' ὅλα αὐτὰ, ἡ πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς Χώρας μας, πρέπει νὰ γνωρίζῃ εἰς βάθος καὶ ἀπολύτως τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ τὴν ὑπερασπίζηται, νὰ τὴν διακηρύττῃ καὶ διατῆ ὅχι, νὰ τὴν ἐπιβάλλῃ μετὰ πᾶν μέσον εἰς τοὺς ἀγνωστούτας ταῦτην καὶ εἰς τοὺς ἀγνωστικιστάς.

Ἡ Ἑλλάς εἶναι χώρα μοναδικὴ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν καὶ ὁ ρόλος τῆς ἀνθρωποκεντρικῆς, πανανθρώπινος, σωτηριώδης καὶ θεῖος, κατευθυνόμενος ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας καὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ θὰ πρέπει πρῶτον νὰ τὸ γνωρίζουν οἱ ἐκκλησιαστικὸι καὶ οἱ πολιτικοὶ ἀρχόντες μας. Ἡ χώρα αὕτη λόγω θείας ἐπιλογῆς, κατέστη τὸ θεμέλιον τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ καὶ παιδείας. Ἡ ἠθικὴ τῆς φιλοσοφίας, θεῖα χάριτι, ὁ πολιτισμὸς τῆς καὶ ἡ γλώσσά τῆς ἐξητιπλώθη ὑπὸ τοῦ ἐπιλεγμένου τέκνου τῆς, τοῦ Ἑλλήνος στρατηλάτου, Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου[1] καὶ κατέστη ἡ γλώσσα τῆς μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῆς Ἀποκαλύψεως, δι'

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς εἶναι «μικρὰ» τὰ Σκόπια ἑτεροκατευθύνονται, δι' αὐτὸ καὶ κινδυνεύουσι. Δὲν ὑπάρχει ὄνομα χώρας μετὰ προσδιορισμὸν χωρὶς ἐθνικὸν προσδιορισμὸν.

Σχολεῖον Ἑλλήνων Μαθητῶν εἰς Μοναστήριον ἀρχὰς 20οῦ αἰῶνος

Γράφει ὁ π. Ἱερόθεος Ἀργύρης, Ἱεροκήρυξ Ἱ.Μ. Πειραιῶς

«Ὑμέων δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλύττεκος ἵχνει βαίνει, / σύμπασιν δ' ὕμιν κοῦφος ἐνεσι νόος» (= χῶρια ὀ καθένας μας ἴδια ἀλεπού, / κι ὅλοι μαζί κουφιόκεφαλάκηδες) (Σόλων). «Ἀρχὴ παιδείσεως ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις» (Σωκράτης).

Τακτικὸν λάθος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ μέγιστος καὶ τῶν Πολιτικῶν, ἀσκώντας μεγαλόπνοο πολιτικὴ ἐνοποιοῦσε καὶ ἐκπολιτισμοῦ τῆς ἀχανοῦς Αὐτοκρατορίας του, ὑπέπεσε κάποτε σὲ ἕνα Τακτικὸ λάθος.
Ἐμπιστεύθηκε στὸν Σατραπὴ Σατιβαρζάνη τὴν συνείδησιν τῆς διοικήσεως τῆς Ἑπαρχίας, πρὶν τὸν κατεῖχε. Αὐτὸς ὅμως, ὅταν ἀπεμακρύνθη ὁ Ἀλέξανδρος, ἐφώνησε τὴν Μακεδονικὴν φρουρὰ πού εἶχε ἐγκαταστήσει ἐκεῖνον.
Ἀμέσως ὁ Ἀλέξανδρος προσέτρεξε νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ Τακτικὸ λάθος πού εἶχε διαπραξεί, μετὰ τὸ νὰ ἐμπιστευθῆ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Διάλογος μετὰ Πρωτειαμανοῦς

Τοῦ κ. Γεωργίου Ἰωάννου Καραλή, Πυρηνικοῦ Ἱατροῦ

Ἡ ἐπαναγραφὴ τῆς Θεολογίας ἀπὸ μὴ θεωμιένοισι δημιουργεῖ πλήθος αἰρέσεων
ὉΡΘΟΔΟΞΟΣ: Ἀποδείξαμε σὸν προηγουμένον μας διάλογο

ὅτι ὁ διαχωρισμὸς μετὰ τὸν προ-σώπου καὶ ἀτόμου εἶναι ἕνα θεωρητικὸν σχῆμα πού δὲν ἔχει καμία σχέση μετὰ τὴν πραγματικότητα. Ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ αἶμα εἶναι ἐντέλως ἀπομονωμένο καὶ τὸ πρόσωπο βραχίονα καὶ κεφαλῆς. Γὰρ σὲνα λοιπὸν τὸ κάθε ἀτομο θὰ πρέπει νὰ γίνῃ πρόσωπο, γὰρ νὰ βρεθῆ σὲ προσωπικὴν σχέσιν μετὰ τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ ὅπως εἶδαμε σὸν προηγουμένον μας διάλογο αὐτὸς ὁ διαχωρισμὸς εἶναι ἀνύπαρκτος γὰρ τὸν ἀπλοῦστον λόγο ὅτι τὸ κάθε πρόσωπο ἢ ἀτομο δὲν ὑπάρχει ἀπὸ μόνο του, ἀλλὰ διαθέτει μίαν φύσιν πού τὸ φέρνει σὲ κοινωνία. Σὲ ὅποια κατάσταση καὶ νὰ βρεθῆ ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν ἀμαρτίαν δὲν μπορεῖ μετὰ τὴν ἀμαρτίαν νὰ καταργῆσθαι τὴν φύσιν του πού πάντοτε θὰ τὸν φέρνει σὲ κοινωνία μετὰ τοὺς ἄλλους. Εἶδαμε ὅτι καὶ οἱ δαίμονες βραχίονα σὲ κοινωνία καὶ οἱ πορνικοὶ κοινωνοῦν μετὰ τοὺς καὶ μετὰ τοὺς δαίμονες. Μποροῦν νὰ δημοσιοποιήσουν δικτῶν σχέσεων, γὰρ ἡ φύσιν τοὺς τοὺς ὀδηγεῖ σὲ κοινωνία καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ποτὲ κοινωνία προσώπων ἀνευ φύσεως καὶ ἐνεργειῶν αὐτῆς.

Μνημόσυνον τοῦ Γέροντός μας

Τὴν Τρίτην, 13ην Φεβρουαρίου ἐ.ε. μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν θὰ τελεσθῆ μνημόσυνον τοῦ μακαριστοῦ Γέροντός μας, Αρχ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλοπούλου († 14.2.1982), Ἰδρυτοῦ τῆς «Π.Ο.Ε.» καὶ τοῦ «Ο.Τ.», ἐπὶ τῆς συμπληρώσει 36 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοίμησεώς του, εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Αγ. Νεκταρίου (Λεωφ. Θησέως 25, Νέα Ἐρυθραία), τηλ. 210.8134951.

ΠΡΩΤΕΙΑΜΑΝΗΣ: Αὐτὸ ὅμως ἐσὺ πού ἀποκαλεῖς φύσιν τόσο προκλητικὰ δὲν εἶναι ἡ πραγματικὴ ὑπάρξις. Δὲν θέλω νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι καταργεῖται, ἀπλῶς δὲν εἶναι τὸ εἶναι καθεαυτοῦ. Τὸ εἶναι καθεαυτοῦ εἶναι τὸ πρόσωπο καὶ ἡ φύσιν συνάγεται ὡς προσδιορισμὸς τῆς ὁμοειδεῖας τῶν ὑποστάσεων. Ἔμε ἀλλὰ λόγια ἢ φύσιν δὲν εἶναι ὄντολογικὴ προτεραιότητα, δηλαδὴ δὲν προκαθορίζῃ αὐτὴ ὡς δεδομένον καὶ ἀναγκαῖον λόγον τῶν ὑπαρκτικῶν χαρακτήρα καὶ τὸ γεγονὸς τῆς ὑπόστασεως, ἀλλὰ εἶναι ἡ ὑπόστασις πού προηγεῖται ὄντολογικὰ καὶ ἐπομένως ἡ φύσιν γίνεταί προσῆτι μόνον μετὰ τὴν ἐμπειρία τῆς ἱστορικῆς φανέρωσιν τῶ ὑπαρκτικοῦ γεγονότος. Ἡ δεδομένη οὐσία δὲν συνιστᾷ τὸ εἶναι ἐπομένως καὶ τὸ ὑποστατικό, δηλαδὴ τὸ πραγματικὸν χαρακτήρα τῶν ἐπιμέρους ὑποστάσεων, ἀλλὰ ἀντίθετα εἶναι ἡ ὑπόστασις, δηλαδὴ ἡ συγκεκριμένη ὑπάρξις πού κάνει πραγματικότητα τὸ εἶναι. Καὶ οὐσία λοιπὸν σημαίνει τὸν κοινὸν τρόπο ὑπάρξεως τῶν ὁμοειδῶν ὑποστάσεων. Τὸ ὅμοιον ἐπομένως δὲν ἀντιλεῖ τὴν πραγματικότητα τοῦ ἀπὸ τὴν μετοχῆ σὲ δεδομένο εἶναι, δὲν προηγεῖται ὄντολογικὰ τὸ γεγονὸς τῆς μετοχῆ σὲ εἶναι (ἢ οὐσία), καθορίζοντας τὴν ὄντοτητα τῆν

πραγματικὴ ὑπάρξις τοῦ προσώπου. Ἀλλὰ τὸ ἴδιο τὸ πρόσωπο ὀρίζει καὶ ἐξαντλεῖ τὸ εἶναι δηλαδὴ τὰ πρόσωπα κάνουν τὸ εἶναι ὑποστατικὴ πραγματικότητα. Ἄν θέλεις νὰ σὲ πᾶν μετὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Τριετές μνημόσυνον Γεωργίου Ζερβού

Τὸ Σάββατον 17ην Φεβρουαρίου ἐ.ε. εἰς τὸν Ἱ. Ν. Αγ. Νεκταρίου τῆς Π.Ο.Ε. (Λ. Θησέως 25, Ν. Ἐρυθραία) μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν θὰ τελεσθῆ τὸ τριετές μνημόσυνον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κρητικῆς Κ. Κυρίλλου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ ἀδελφοῦ μας Γεωργίου Ζερβού, Διευθυντοῦ Συντάξεώς τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου».

Ὁ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΗΤΟ ΕΞΑΡΧΟΣ ΣΚΟΠΙΩΝ

Μία νέα λύσις διὰ τὴν σχισματικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Σκοπίων

Ἡ ἱστορία τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλληνικῶν Σκοπίων

Ἡ περιοχή τῶν Σκοπίων ἐκαιοκεῖτο ἀπὸ Ἰλλυριοῦς, Δαρδανοῦς καὶ Παϊόνες ἤδη ἀπὸ τὸ 1.000 π.Χ. Ἐπομένως ἡ παρουσία τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου εἰς τὴν περιοχὴν εἶναι ἀδιαμφισβήτητος. Ἐπὶ Ἁγίου Μεγάλου Κωνσταντινοῦ (†337) ἤδη ὑπῆρχαν χριστιανοὶ καὶ τὰ Σκόπια κατέστησαν ἔδρα Ἐπισκοπῆς. Ὁ Ἱεροκλῆς ὁ Γραμματικὸς εἰς τὸν «Συνέκδημόν» του περιλαμβάνει τὰ Σκόπια εἰς τὴν Ἑπαρχίαν τῆς Δαρδανίας καὶ μάλιστα ὡς Μητροπολίτην. Τρεῖς εἶναι οἱ πρῶτοι γνωστοὶ Μητροπολίται πού φέρουν τὰ ὀνόματα Παρηγόριος, Οὐρσίλιος καὶ Ἰωάννης. Τὸ 494 μ.Χ. ὅταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ἀπεπέσθη ἀπὸ τὴν Ρώμην καὶ ὑπέχθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, οἱ Ἱεράρχαι τῆς Δαρδανίας μετὰ ἐπίκεφαλῆς τὸν Ἰωάννην ἀνεγνωρίσαν τὴν περιοχὴν ὡς ἄμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ πάπα Γελασίου Α'.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Αἱ ἐνστάσεις τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας, καταδεικνύουν τὴν μὴ ἀποδοχὴν τοῦ Κολυμβαρίου

Τοῦ κ. Β. Χαράλαμπος, θεολόγου

Γιατὶ ὁμοῖον γιὰ πραγμάτωσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου τῆς Κρήτης ἀνοίγοντας τὴς θεολογικῆς ἐνστάσεις τῶν Πατριαρχεῶν Βουλγαρίας καὶ Γεωργίας. Γιατὶ οἱ στηρίζοντες ὅλα ὅσα ἀποφασίστηκαν κατὰ τὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης, θεωροῦν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀποδεχθῆ τὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης, ἀνοίγοντας τὴς θεολογικῆς αὐτῆς ἐνστάσεις. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ πού τὸ Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Γεωργίας προβάλλουν Ὁρθόδοξες θεολογικῆς ἐνστάσεις γιὰ τὴν Σύνοδο τῆς Κρήτης, γιὰτὶ ὁμοῖον γιὰ τὴν Σύνοδο αὐτῆς, ὡς μίαν Σύνοδο πού τὴν ἔχει ἀποδεχθῆ ἡ Ἐκκλησία. Ἀπὸ πού ἐρεῖται ἡ τόση ἐπιμονὴ τῆς;

Ὅταν οἱ Ἐκκλησίαι αὐτῆς ἐπεξηγήσαν θεολογικῶς τὴν στάση τους, γιὰτὶ ἀκόμα ὄμοῖον περὶ ἐνθοφυλικῆς στάσεως, τῶν δύο αὐτῶν Ἐκκλησιῶν. Εἶναι πολὺ εὐκόλο νὰ ἀποδείξῃς ψευδεῖς ἀπίστευσις. Ὅταν οἱ θεολογικῆς ἐνστάσεις ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται, πῶς μποροῦν νὰ ὁμοῖον ὡσάν νὰ πρόκειται περὶ ἀποφάσεων πού

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

«Περναμε καλά!»

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

Ἄγνας καὶ ζωῆ. Ὁ πρῶτος ἐξασφαλίζει τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι θὰ ἀποτελεσθῇ τὸ πᾶν ἐξασφαλίζον τὴν ποιότητα. Ὅχι. Ὑπάρχουν ἄγνες καὶ ἄγνες. Πολλοὶ ἀγωνίζονται χωρὶς νὰ ἐξετάζον τὰ μέσα πού χρησιμοποιοῦν. Τοὺς ἐνδιαφέρει τὸ ἀποτελεσθῆναι καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὰ μέσα. Ὅλα ἐπιτίθενται. Τὰ μεγάλα ἐπιτόδια προσπαθοῦν μετὰ δόλιους τρόπους νὰ τὰ παρακαμώσιν. Καὶ τῆς περισσοτέρας φορῆς τὸ πετυχαίνουν. Ἐπίσης ὁ ἄγνος τους γιὰ τὴν ζωὴ εἶναι μανιώδης καὶ ἔχει κλειστὸ ὄριζοντα. Δὲν βλέπουν πέρα ἀπὸ τὴν αὐλή τους, θὰ ἔλεγα. Κλείνονται

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος

Τὴν 10ην Φεβρουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος.

Ὑπάρχουν ὄρια Ἐθνῶν;

Τοῦ Αρχμ. Κυρίλλου Κωστοπούλου, Ἱεροκήρυκος Ἱ. Μ. Πατρῶν Δρος Θεολογίας

Ὁ Ὁρθόδοξος Ἕλληνας, ὡς οἰκουμενικὸς-καθολικός, μπορεῖ νὰ ὑπερηφανεύεται γιὰ τὴν πατρίδα του. Μπορεῖ νὰ διατείνεται ὅτι εἶναι Ἕλληνας Ὁρθόδοξος, ὅτι εἶς στὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Εἶναι ἕνα ἐρωτήματα πού βγαίνει ἀπὸ τὰ χεῖλη πολλῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων. Ἡ ὑπάρξις αὐτοῦ τοῦ ἐρωτήματος φανερώνει ἀφενὸς μὲν ἄγνοια τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ἀφετέρου ὄχι σωστὴ ἑλληνικὴ παιδεία. Ἐνῶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες γίναμε φανατικοὶ ἀμερικανόφιλοι, γερμανόφιλοι, γαλλόφιλοι, ἀγγλόφιλοι, ρωσόφιλοι, χάσαμε τὴν φιλία μας μετὰ τὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Διαμαρτυρία

Ἀγαπητὴ κ. Διευθυντὰ, χαίρετε πάντοτε!

Σὰς ἀπευθύνω αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν, γιὰ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπορία μου ἀλλὰ, συνάμα, καὶ θλίψη, γιὰ τὴν ἀπάθειαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου μας, «ΕΝΟΤΗΣ ὉΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ», ἀπὸ τὸν Κατάλογο τῶν Χριστιανικῶν Συλλόγων, πού ἀνακοινώθηκε (καὶ ἐδημοσίευσεν καὶ ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος») ὅτι θὰ ἄβουν μέρος στὸ συλλαλητήριον τῆς 4ης Φεβρουαρίου γιὰ τὴν προάσπιση τῆς Μακεδονίας μας.

Εἶναι ἡ ἀπορία καὶ ἡ πικρία μας μεγάλη, διότι μόλις ἐρωτηθήκαμε ἀπὸ τὸ Δ. Σ. τῆς Π.Ε.Θ. ἂν θὰ συμμετάσχουμε καὶ ἂν θέλωμε νὰ συμπεριληφθῶμε στὸν Κατάλογο, ἀπαντήσαμε ἀνεπιφυλάκτως καταφατικὰ, προφορικῶς καὶ γραπτῶς καὶ, ἀκόλουθως, ἡ Π.Ε.Θ. μᾶς ἐπληροφόρησε μετὰ e-mail ὅτι κατέθεσε τὴν ἀίτησιν συμμετοχῆς μας γραπτῶς, κοινοποιώντας μας τὴν ἀλληλογραφία τῆς. Ἐν συνεχείᾳ, λάβαμε τὴν ἐπιβεβαίωσιν ἀπὸ χριστιανικὸν Σύλλογον, σὸ ὅποιο μᾶς ἐρώτησαν ἂν ὀνομασθῶμε ἐν τῷ καταλόγῳ, ἐκτός τῶν ἐνοριτῶν μας, καὶ γιὰ 350 ἀνθρώπους ἐπὶ πλεον πού θὰ ἔβουν γιὰ τὸ συλλαλητήριον μετὰ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκκλησιασθῶν, τὸ ὅποιο καὶ πραγματοποιήθηκε. Ἐκτός τῶν ἐνοριτῶν μας, μετὰ τὴν Ὁμολίαν στὴν Πνευματικὴν μας Ἐστία, 200 καὶ πλέον ἄτομα ἀπὸ τὴν Σύναξίν μας προσετέραν σὸ συλλαλητήριον.

Εἶναι, λοιπὸν, θλίβετὴ ἡ ἀντιμετώπισιν πού ἐπεφυλάχθη στὸν Ὁρθόδοξον Σύλλογον τῶν Ἑθνῶν καὶ ἀνατιπλοῦνται καὶ ἀνάτιπλος, χωρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ 30ετής ἱεραποστολικὴ καὶ πνευματικὴ δράσις του,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ἙΠΙΦΥΛΛΙΑΔΕΣ Ἡ ὉΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ἡ Χίος

Γράφει ὁ κ. Βασίλειος Γ. Βοζάκης, Θεολόγος καθηγητῆς

Τὸ φεγγαλιὸν πέρασμα ἐκ Μυτιλήνης καὶ Σάμου, χωρὶς νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ, υιοθετεῖ ὁ παλιὸς Καθηγητῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τῆς Θεολογικῆς Ἀθηνῶν Γεράσιμος Κονιδάριος παραλείποντας κάθε ἀναφορά στὴ Χίον, προφανῶς γιὰτὶ ἀπορρίπτει ἀκόμα καὶ τὴν διλογίαν παραμονῆς ἐκεῖ. Ἐπίσης τὴν ἐκδοχὴ τῆς ἀπλῆς διὰ θαλάσσης διελεύσεως ἀνοικτὰ τῶν ἀκτῶν τοῦ νησιοῦ φαίνεται νὰ ἀποδέχεται καὶ ὁ διακεκριμένος παλαιὸς Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν Παναγιώτης Τρεμπέ-
λας: «ἐφθάσαμεν ἀπέναντι τῆς Χίου»¹⁶ καὶ παρομοίως καὶ ὁ Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς τοῦ Α.Π.Θ. Ἀπόστολος Γλαβίνας: «Ἀπὸ τὴν Ἄσσο ὅλοι μαζί πήγαν στὴ Μυτιλήνη, πέρασαν ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Χίον, σταμάτησαν στὴ Σάμο...»¹⁷.
Ὁ Γάλλος θεολόγος καὶ Ρωμαιοκαθολικὸς μοναχὸς τὸ Τάγμα τῶν Δομινικανῶν Μιχαὴλ Λεκίεν (Michel Le Quien 1661-1733) στὸ ἔργο του Χριστιανικὴ Ἀλήθεια καὶ συγκεκριμένα στὸ κεφάλαιον περὶ Χίου (Προοίμιον - τόμος Α') γράφει ὅτι: «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἀπ' τὴν Ἰλλυρικὴν χώραν, προσήγγισε στὴ Χίον, ἀλλὰ δὲν ἀποβιβάσθηκε σὲ αὐτὴν»¹⁸. Ὁ Βρετανὸς Μεθοδιστῆς, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Durham, Charles Kingsley Barrett ἐρμηνεύει τὸ «ἀντικρῦ Χίου» ὡς πλεονάζον μετὰ τῆς ἡπειρωτικῆς χῶρας καὶ δεξιὰ τῆς νήσου Χίου¹⁹.
Ὁ Διδάκτωρ Θεολογίας Γ. Κωνσταντ